

ВЕСЕЛО ДРЪВЦЕ.

Веднъжъ единъ козаръ пасѣлъ козитѣ си край една горичка въ Арабия. Нѣколко кози се отдѣли и влѣзли въ горичката да пасятъ, а другитѣ се прѣснали на други страни. Напасли се козитѣ и тръгнали прѣзъ полето да стигнатъ стадото.

Като дошли при другаркитѣ си, тѣ захванали да се боричкатъ съ тѣхъ и да си играятъ като малки яренца. Изправяятъ се на заднитѣ си крака, труснатъ си главитѣ и тичатъ весели — весели.

Чуди се козарътъ, защо другитѣ кози си пасатъ мирно, а тия сѫ тѣй весели, чуди се и не може да разбере.

Отишелъ той въ горичката да види какво сѫ пасли тия кози, та станали толкова играви.

Отишелъ и намерилъ едно дръвце съ тлъсти зелени листа, съ хубави бѣли цвѣтове, наредени върху клонкитѣ по два·три наедно.

Козарътъ взелъ нѣколко клончета и вечеръта ги занесъль въ близния манастиръ, като разказалъ всичко, което се случило съ козитѣ. Калугерите опекли нѣколко зърна отъ плодовете на това дѣрво, изѣли ги и уѣстили, че имъ станало по·леко на стомаха и по·весело на сърдцето. Отъ тогава тѣ захванали по·често да употребяватъ плодовете на това дръвце.

Това се случило въ мѣстностъта Кафа близо при Египетъ, а туй дръвце било кафето.

